جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ: همشهری
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۵۶۴ | سه‌شنبه ۸ شهریور ۱۴۰۱ | ۲ صفر ۱۴۴۴ | اذان ظهر: ۱۳:۰۵ |
غروب آفتاب: ۱۹:۳۵ | اذان مغرب: ۱۹:۵۳ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۸ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۳۵ |

دیده‌بان | هادی عسگری

صدور پروانه ساخت برای ۵۳ فیلم سینمایی

طی ۱۰ ماه گذشته، ۵۳ عنوان فیلم از سوی اداره کل دفتر نظارت بر تولید فیلم سازمان سینمایی موفق به کسب پروانه ساخت شده‌اند.

از آبان سال گذشته تاکنون پروانه ساخت ۵۳ فیلم در ژانرهای گوناگون از سوی دفتر نظارت بر تولید فیلم صادر شده است که از این تعداد فیلم، ۳۵ کارگردان و ۴۴ تهیه‌کننده حرفه‌ای و ۱۸ کارگردان و ۱۰ تهیه‌کننده فیلم اولی محسوب می‌شوند.

نظر به اهتمام شورای پروانه ساخت نسبت به تنوع موضوعی در پذیرش آثار به ژانرهای اجتماعی، کمدی، جنگی، عاشقانه، معمایی پلیسی، کودک و نوجوان، خانوادگی، تاریخی مذهبی، موزیکال، فانتزی و ورزشی توجه ویژه‌ای شده است.

تولید مستند زندگینامه سیاسی حجت‌الاسلام حسینیان

همزمان با نخستین سالگرد درگذشت حجت‌الاسلام روح‌الله حسینیان، مستند زندگینامه سیاسی این چهره انقلابی به همت گروه مستند بسیج صداوسیما تولید می‌شود.

مستند نیمه‌بلند زندگینامه سیاسی زنده‌یاد حجت‌الاسلام روح‌الله حسینیان وارد مرحله تولید شد. این مستند ۵۰دقیقه‌ای به مناسبت اولین سالگرد درگذشت این چهره سیاسی و مؤثر انقلاب اسلامی و به همت علی طادی، کارگردان و فیلمنامه‌نویس برای پخش از شبکه‌های سیما و اکران‌های دانشجویی ساخته می‌شود. پژوهش این مستند از ابتدای سال آغاز شده و تولید آن که از تیرماه کلید خورده، تاکنون ۳۰ درصد پیشرفت داشته است. ساخت این مستند با توجه به شخصیت مرحوم حسینیان و فراز و فرودهای مختلف زندگی ایشان با ملاحظات بسیاری روبه‌روست و نیاز به ظرافت در طراحی قصه دارد. این مستند به همت گروه مستند بسیج رسانه ملی ساخته می‌شود.

انتشار فراخوان دومین نمایشگاه عکس «ایران من»

آژانس عکس ایران همزمان با برگزاری سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، فراخوان دومین نمایشگاه و فروشگاه عکس «ایران من» را منتشر کرد.

دومین نمایشگاه و فروشگاه عکس «ایران من» با هدف ایجاد بستر مناسب برای ظهور و بروز خلاقیت هنری هنرمندان عکاس، معرفی ظرفیت‌های فرهنگی هنری ایران، ایجاد زمینه ارتباط هنرمندان عکاس و انتقال تجربه، فراهم آوردن امکان فروش آثار هنرمندان عکاس و بازنمایی طبیعت ایران همزمان با برگزاری سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران برگزار خواهد شد.

این نمایشگاه که با تکیه بر محورهای آداب و رسوم و فرهنگ‌های اقوام ایران اسلامی، ظرفیت‌های گردشگری و جاذبه‌های میراث فرهنگی کشور و طبیعت زیبای ایران برگزار می‌شود، همراه با فروشگاه خواهد بود و امکان فروش آثار عکاسان حاضر در دومین نمایشگاه «ایران من» به دو صورت چاپی و دیجیتال فراهم است.

ثبت‌نام بیش از ۴۰۰ کتابفروشی در «سامانه خرید از کتابفروشی»

۴۲۰ کتابفروشی از سراسر کشور برای فعالیت در «سامانه خرید از کتابفروشی» ثبت‌نام کرده‌اند.

از آغاز ثبت‌نام در «سامانه خرید از کتابفروشی» ۴۲۰ کتابفروشی از سراسر کشور برای فعالیت در این سامانه ثبت‌نام کرده‌اند. مبلغ ۱۰ میلیارد تومان اعتبار از سوی معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به کتابفروشی‌ها اختصاص داده شده است.

در «سامانه خرید از کتابفروشی» امکان فروش مجازی در کنار فروش حضوری فراهم شده و کتابفروشی‌های متقاضی باید اطلاعات خود را به‌روز و فهرست کتاب‌های خود را به‌صورت آنلاین یا در قالب یک فایل در سامانه ثبت کنند تا پس از انطباق با اطلاعات خانه کتاب و ادبیات ایران، امکان عرضه داشته باشند.

داشتن جواز کسب معتبر و مطابقت مدارک هویتی با مشخصات جواز کسب و شماره حساب اعلام شده از دیگر شرایط ثبت‌نام در این سامانه است. همچنین کتابفروشان باید دو تصویر از داخل و نمای بیرونی کتابفروشی خود که تابلو و اسم آن مشخص باشد ارسال کنند، چراکه صرفاً کتابفروشی‌هایی که شکل فروشگاهی دارند، مجاز به ثبت‌نام هستند.

فضای مجازی

از ناکامی در هنر تا پادویی از طریق کشف حجاب!

بازیگر دست چندم برای چند دنبال‌کننده بیشتر خود را فروخت

فرزین ماندگار

فضای مجازی این روزها جولانگاه افرادی شده که به هر دلیل برای چهره‌شدن در فضای رسمی هنر ناکام مانده‌اند.

بدنامی بهتر از گمنامی است، این شعار همه افرادی است که حاضرند دست به هر کاری بزنند تا در فضای مجازی دنبال‌کننده‌های خود را افزایش بدهند. این افراد برای سرگرم کردن مخاطبانشان جلوی دوربین تن به تقلید صدا تا ارائه دابسمش (لب‌خوانی روی صدای دیگران) می‌دهند. خلاصه اینکه این روزها هر کسی که فکر می‌کند شوق و استعداد هنری‌اش در بازیگری زمینه شکوفا شدن در فضای واقعی را نداشته‌است، در این وادی خود را می‌آزماید.

در این بین هر از گاهی شاهد افرادی هستیم که زمانی در یک فیلم یا سریال شانس خود را آزموده‌اند، اما به هر دلیل به جایگاهی که متصور بودند، نائل نیامدند، پس بهترین گزینه را جذب دنبال‌کننده از طریق رفتارهای شاذ تشخیص می‌دهند. در تازه‌ترین مورد یک بازیگر دست چندم مقابل دوربین با برداشتن روسری دست به کشف حجاب زده و این ویدئو را در فضای مجازی منتشر کرده‌است.

اگر در سال‌های نه‌چندان دور بازیگرانی چون گلشیفته فراهانی و ریحانه پارسا کشف حجاب و فکر کردند در خارج از ایران فضای بهتری برای رشد و پیشرفتشان مهیا است و به وضوح پس از چند سال سرخورده شدند، بازیگران دست چندمی هم بوده‌اند که پس از ناکامی در چهره‌شدن خود را قربانی بازی‌های افرادی چون مسیح علینژاد کردند تا از این طریق به شهرت و موقعیت بهتری دست پیدا کنند، غافل از اینکه در بهترین حالت از آنها به عنوان مانکن و مدل استفاده شده‌است. برای مثال صدف طاهریان که در ایران در حاشیه چند سریال تلویزیونی نقش‌های فرعی بازی می‌کرد، پس از کشف حجاب با چند دقیقه ایستادن و تکان دادن خود در کنار خواننده‌های لس‌آنجلسی صرفاً خود را در حد یک پادو و دلقک رسانه‌های فارسی‌زبانی چون ام‌بی‌سی پرشیا تنزل داد. بدیهی است که در خارج از ایران نیز کسی برای افرادی که به کشور خود پشت می‌کنند، تره خرد نمی‌کنند و همواره به این افراد به چشم مزدور و خائن به میهن خود نگاه می‌شود. گلشیفته فراهانی که پس از مهاجرت از ایران توانست در چند فیلم غربی به ایفای نقش بپردازد، در گفت و گو با یک نشریه ایتالیایی در پاسخ به این سؤال که چرا هالیوود را ترک کرده‌است، به وضوح اعتراف می‌کند: «در ابتدا در هالیوود دائم به من نقش تروریست خاورمیانه‌ای پیشنهاد می‌شد، برای همین آنجا را ترک کردم.»

تلویزیون

«ترور» در آخرین روزهای پیش تولید

فیلمنامه مینی‌سریال «ترور» که قرار است روایتی از ترور سردار حاج قاسم سلیمانی باشد با همکاری سیروس مقدم در حال بازنویسی است.

این روزها پروژه‌های مختلفی در حوزه سینما و سریال‌های تلویزیونی در حوزه آثار امنیتی و شهدا در حال ساخت است.

از مهم‌ترین این پروژه‌ها، مینی‌سریالی مرتبط با سردار شهید حاج قاسم سلیمانی است که قرار است به مقطعی از زندگی این سردار بزرگ بپردازد و سیروس مقدم کارگردانی آن را به عهده دارد.

این سریال که با تهیه‌کنندگی حامد عنقا پیش می‌رود در حال حاضر آخرین روزهای پیش تولید را می‌گذراند و فیلمنامه با همکاری سیروس مقدم در حال بازنویسی است.

مهدی نقویان، مدیرعامل مؤسسه اندیشه شهید آوینی پیش از این در توضیحی درباره این مجموعه گفته بود: ما بنا داشتیم تولیدش را با عجله در سال گذشته انجام دهیم، اما از این شتاب فاصله گرفتیم و پروژه در حال کیفی‌سازی است.

وی همچنین درباره کیفیت این سریال هم تأکید کرد: «ترور» یک مینی‌سریال است، اما با کیفیت سینمایی ساخته می‌شود و با تولیدات معمول تلویزیون فرق دارد.

سینما

غلبه جنبش سخت‌افزاری بر جنبش نرم‌افزاری در سینما

سینماسازی برای مردمی که به سینما نمی‌روند!

محمدصادق عابدینی

معاون فناوری نوین و مطالعات سازمان سینمایی در تشریح کارنامه و برنامه‌های این معاونت از برنامه‌ریزی برای روشن کردن چراغ سینما در شهرهای بالای ۵۰ هزار نفر خبر داده است.

قادر آشنا توضیح بیشتری درباره روشن شدن چراغ سینما نداده و معلوم نیست منظور او ساخت سینماهای جدید در شهرهای بدون سینماست یا بازگشایی سینماهای تعطیل شده در شهرهایی که روزگاری دارای سینما بودند و امروز فاقد آن هستند. در هر صورت وظیفه ساخت سالن‌های سینما به عنوان پروژه‌های عمرانی برعهده سازمان سینمایی نیست و سازمان می‌تواند این موضوع را پیشنهاد دهد و احتمالاً معاون محترم سازمان سینمایی این اقدام را به عنوان یک پیشنهاد مطرح کرده است. طبق آمارها چیزی نزدیک به ۷۵ شهر در کشور فاقد سینما هستند. ایجاد زیرساخت‌های لازم برای راه‌اندازی سالن‌های سینما در این تعداد شهر قطعاً هزینه سنگینی را به دولت تحمیل می‌کند. حال سؤال اینجاست که اگر راه‌اندازی سالن سینما در آن شهرها توجیه اقتصادی دارد، چرا بخش خصوصی مجاب به انجام این کار نمی‌شود یا دولت زمینه انجام آن را فراهم نمی‌کند؟

در ثانی مگر اکنون سالن‌های سینمای فعال در شهرهای بزرگی مانند تهران آورده اقتصادی برای سالن‌داران دارند که توقع داریم در شهرهای کوچک راه‌اندازی سینما دارای صرفه اقتصادی باشد!

ساخت سینما در دوره‌ای که مردم علاقه‌ای به سینما رفتن ندارند، تنها دور ریختن بودجه است. بهتر است سازمان سینمایی و معاونت مطالعات فکری برای پیدا کردن راه‌های افزایش کیفیت فیلم‌های ایرانی و بازگشت مخاطب به سالن‌های سینما کنند. آمار مخاطبان سینما هر سال با شیب نزولی رو به کاهش است. برای این شیب دلایل متعددی می‌توان ذکر کرد، اینکه مردم با چیزهای دیگری غیر از سینما سرگرم می‌شوند، فیلم‌ها جاذبه‌ای برای مخاطبان ندارند و حتی قیمت بلیت برای قشر متوسط جامعه که گروه اصلی سینمارو هستند، آنقدر بالا رفته که مردم ترجیح می‌دهند فیلم‌های سینمایی را از راه‌هایی مانند پلتفرم‌های شبکه نمایش خانگی تماشا کنند. تجربه سال‌های دور همچنین این نکته تأسف‌آور را یادآور می‌شود که ساخت سینما باعث از بین رفتن خرده‌فرهنگ‌های محلی می‌شود. سینمای ایران که به شدت تهران‌زده است، نمی‌تواند نماینده همه مردم ایران باشد و کمتر ایرانی می‌تواند زندگی خودش را در محتوای سینمای ایران دنبال کند. در اینجاست که باید از سازمان سینمایی پرسید با چه توجیهی به دنبال ساخت سالن‌های بی‌مخاطب سینما خواهد رفت؟! آیا بهتر نیست در مدیریت خود غلبه رویکردهای سخت‌افزاری را رها کرده و نرم‌افزار سینما را تقویت کند؟

حکمت

امام علی علیه‌السلام:

هر زمامداری که از نیازمندی‌های مردم، خود را پنهان سازد، خداوند از او و خواسته‌هایش در رستاخیز پنهان شود و اگر زمامدار، هدیه بپذیرد، خیانتکار باشد و اگر رشوه قبول کند، پس او مشرک است.

ثواب الاعمال، ص ۳۱۰، ح ۱

نما | حسین کشتکار

در آستانه یک سالگی دستور رهبر انقلاب درباره لزوم بازسازی ساختار فرهنگ و رسانه کشور

لبیک‌های تریبونی به اصلاح ساختار فرهنگی نینجامید

مصطفی شاه کرمی

ثمره یک‌سال از پس تذکر رهبر معظم انقلاب خطاب به مسئولان در رابطه با لزوم بازسازی ساختار فرهنگ و رسانه کشور ذیل سند «طرح کلان ومعماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور» تا کنون راه‌اندازی یک سایت اینترنتی است که بیشتر ساختاری شبیه گرفتن نظر مخاطبان دارد و آرشیوی مملو از سخنرانی‌های متنوع مسئولان مختلف مبنی بر لبیک تریبونی به این تذکر راهبردی و استراتژیک است؛ رویه‌ای هیجانی در بین برخی مسئولان که بعد از اشارات و تذکار ایشان درباره موضوعات مختلف در اوج سینوسی قرار می‌گیرد و چندی بعد فواره‌وار سقوط می‌کند. اوضاع نه‌چندان بسامان فرهنگی و ساختارهای مؤثر در آن که طی سالیان اخیر رو به وخامت هم گذاشته، باعث ایجاد نگرانی‌هایی در بین دلسوزان انقلاب و در رأس همه آنها رهبر انقلاب شده‌است. فضای آسیمه‌سر و تشویش‌آفرین فرهنگی در سطوح مختلف و متنوع کشور ریشه در نگاه ساده‌اندیشانه مسئولان گذشته و فعلی دارد و عملکرد سطحی، ضعیف و قبیله‌گرایانه در برهه‌های مختلف زمینه نضج‌گیری و ریشه دواندن افسارگسیخته این اشتباهات را تسریع کرده‌است. گستره موسع و فراگیر بحث ساختارهای فرهنگی بخش‌ها و دستگاه‌های زیادی را در خود جای می‌دهد که عملکرد نامنظم و غیرهماهنگ هر کدام از آنها باعث می‌شود پیشران فرهنگی یا دچار اعوجاج و انحراف شود یا از کار بیفتد. اتفاق نامیمون و توجیه‌ناپذیری که در بین مسئولان و مدیران با روی کار آمدن دولت‌های مختلف به صورت امری علنی قابل مشاهده و رصد است. احتمالاً از مهم‌ترین دلایلی که باعث شد رهبر انقلاب شخصاً به میدان بیایند و در رابطه با لزوم اصلاح ساختار فرهنگ تذکر و هشدار بدهند، همین اقدامات اشتباه مسئولان در حوزه‌های مختلف است چه اینکه گاهی این ناهماهنگی‌ها و دوباره کاری‌ها گاهی صدها بار تا مرحله اختراع دوباره چرخ تکرار می‌شد! البته قطعاً گزاره‌های دیگری مانند بحث نفوذ، جریانات مسموم خارجی و داخلی رسانه‌ای و طراحی‌های چند لایه دشمنان در کنار جنگ هیبریدی دهها ساله آنها علیه

در حال حاضر شرایط فرهنگی کشور با نقاط مطلوب فاصله چشمگیری دارد و بخش مهمی از این فاصله ناشی از ناکارآمدی نظام فرهنگی است

انقلاب و ارزش‌های تمدنی ایرانی اسلامی در ابراز این تذکر مستتر است لکن آنچه بیشتر از همه دارای اثرگذاری است، عملکرد عناصر و مدیران میدانی است که به عنوان بازوهای اجرایی و حلقه وصل بین حاکمیت و جامعه مشغول نقش‌آفرینی و پیاده‌سازی منویات و مانیفست دستگاه‌های درون نظام هستند.

تذکر اصلاحی رهبری

رهبر معظم انقلاب روز ششم شهریور سال گذشته در دیدار با مسئولان دولت منتخب و تازه‌نفس سیزدهم، استراتژی و رویکرد اصلی و روشنی درباره لزوم حرکت دولت جدید در عرصه فرهنگ و رسانه و نیز نیاز ساختار فرهنگی به اصلاح، تغییر و ترمیم مطرح کردند. ایشان در این جلسه که نخستین دیدار با رئیس‌جمهور منتخب و اعضای هیئت دولت سیزدهم بود مسئله احیای اعتماد و امید مردم به دولت را بسیار مهم خواندند و فرمودند: «در مسئله فرهنگ و رسانه، به گمان بنده، ساختار فرهنگی کشور نیاز به یک بازسازی انقلابی دارد. ما مشکل داریم در ساختار فرهنگی کشور و یک حرکت انقلابی لازم است. البته «حرکت انقلابی» یعنی خردمندانه و عاقلانه. معنای «انقلابی بودن» بی‌هوا حرکت کردن و بی‌حساب حرکت کردن نیست. [حرکت] انقلابی باید باشد، بنیانی باید حرکت بشود، در عین حال برخاسته از اندیشه و حکمت باشد. فرهنگ واقعاً زیربنا است؛ خیلی از این خطاهایی که ما در بخش‌های مختلف انجام می‌دهیم، ناشی از فرهنگ حاکم بر ذهن ما است.»

سخنرانی مدیران و دیگر هیچ!

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اولین مسئولی بود که در این رابطه اظهارنظر رسانه‌ای کرد و از اهالی فرهنگ، هنر و رسانه درخواست کرد نظرات راهبردی و ایده‌های کاربردی خود را در موضوعات نقد وضع موجود و بیان مبانی تحول در ساختار فرهنگی، اصول موازین و محدوده‌های تحول، الزامات و اولویت‌های تحول و بازسازی انقلابی در ساختارها، خروج از وضعیت رهاشدگی و انفعال در حوزه فرهنگ، متناسب‌سازی ساختارهای فرهنگی با پیشران‌های فناوری‌های نرم و ظرفیت‌های جدید فرهنگی، رسانه‌ای و اجتماعی، تسهیل فعالیت‌های فرهنگی و زمینه‌سازی برای حضور و مشارکت حداکثری عناصر و تشکل‌های مردمی و جهادی در عرصه‌های فرهنگی ارائه دهند.

پس از اسماعیلی چهره‌های دیگری از بین مسئولان دولتی و مدیران دستگاه‌های حاکمیتی از حجت‌الاسلام قمی، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی تا بسیاری از ائمه جمعه و جماعت به این تذکر رهبری لبیک‌های تریبونی اعلام کردند، اما متأسفانه هر چقدر از آن ایام فاصله گرفتیم بسامد سخنرانی‌ها و واکنش‌ها کمتر شد تا جایی که گمان می‌رود همانند برخی مباحث مهم و راهبردی دیگر به سرنوشت یادآوری سالانه و تقویمی مبتلا شود. شاهد این مدعا تنها دستاورد مشهود آن یعنی راه‌اندازی یک سایت با گرافیک و طراحی آوانگارد اما خالی از محتواهای مفید و به سرانجام رسیده‌است؛ مثلاً وقتی کاربر به قسمت «طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور» در بخش اسناد ملی آن مراجعه می‌کند (در کنار بخش «سند ملی مسجد (رهیافتی به تحول و ارتقای مساجد کشور در گام دوم انقلاب اسلامی» به عنوان دو گزاره اصلی آن)، او را به صفحه‌ای راهنمایی می‌کند که شامل سه بخش مشتمل بر «بازنویسی‌ها، گزارش و پیشنهادها و نظرات» است. نکته جالب اینکه در بخش گزارش‌ها و پیشنهادها ۲۱ مورد ثبت گزارش‌شده که هیچ‌کدام از آنها برای کاربر قابل‌رؤیت نیست و او صرفاً می‌تواند پیشنهادش را تایپ کند! دقیقاً مانند بخش نظرات مخاطبان سایت‌های اینترنتی و نه بیشتر!؟

بها یا بهانه!

همه می‌دانیم که انقلاب اسلامی یک انقلاب ذاتاً فرهنگی است و هرگونه تحقق اهداف و آرمان‌های انقلاب اسلامی در گرو پیشرفت‌های عظیم فرهنگی در نظام جمهوری اسلامی است. با وجود تلاش‌های فراوانی که طی ۴۲ سال گذشته برای اعتلای فرهنگ اسلامی- ایرانی صورت گرفته، و توفیقات غیرقابل‌انکاری که انقلاب در این عرصه داشته است، در حال حاضر شرایط فرهنگی کشور با نقاط مطلوب فاصله چشمگیری دارد و بخش مهمی از این فاصله ناشی از ناکارآمدی نظام فرهنگی است، به‌طوری که در شرایط کنونی، بحث تحول اساسی در ساختار فرهنگی کشور به امری اجتناب‌ناپذیر تبدیل شده‌است. روشن است که تغییر و اصلاح ساختارهای فرهنگی نیازمند اقدام انقلابی و حضور میدانی مسئولان است وگرنه راه‌اندازی یک سایت آن هم بعد از یک‌سال از گذشت دغدغه و فرمایشات رهبر انقلاب منجر به کسب توفیق نمی‌شود. واقعیت این است که کار فرهنگی کردن به خصوص اگر قرار باشد اصلاح ساختارهای فرهنگی کشور صورت بگیرد با لبیک‌های تریبونی و هیجانی میسور نمی‌شود، چه اینکه «بهشت را به بها می‌دهند نه بهانه!»

ادبیات

نویسنده ادبیات اقلیمی مطرح کرد

ادبیات اقلیمی از کلیشه فاصله دارد و به خلاقیت تنه می‌زند

در دهه ۴۰ ادبیات روستایی از اقبال خوبی برخوردار بود، اما سال به سال شانس ادبیات روستایی کمتر شد.

امین فقیری یکی از برجسته‌ترین نویسندگان ادبیات اقلیمی و روستایی که در دو مجموعه «دهکده پرملال» و «کوفیان» به مسائل روستا پرداخته و در آن سیمای انسانی، اجتماعی و اقتصادی اقلیم خاصی از روستاهای کشور را طراحی کرده با بیان این مطلب درباره ویژگی‌ها و چشم‌انداز ادبیات اقلیمی به ایبنا گفت: از مهم‌ترین ویژگی‌های ادبیات اقلیمی توجه کردن به جغرافیای یک منطقه خاص و فرهنگ، آداب و رسوم، زبان و اعتقادات اهالی آن خطه در اثر ادبی است. ادبیات اقلیمی، کاملاً رئالیستی است، ولی نویسنده با کمک عنصر تخیل به موضوع موردنظر خود که محل وقوع آن در یک منطقه و اقلیم خاص است، بال و پر می‌دهد. نویسنده این نوع ادبی باید حتماً آن مکان و اقلیم را از نزدیک دیده و لمس کرده باشد و بدون تجربه زیستی نمی‌تواند اثر خوبی را خلق کند. در ادبیات اقلیمی اثر طبیعت و جغرافیا بر رویدادها مشهود است و با نشانه‌هایی که نویسنده می‌دهد، خواننده می‌تواند دریابد وقایع در کدام منطقه جغرافیایی رخ داده‌است.

وی در ادامه درباره نخستین کتاب منتشر شده‌اش به نام «دهکده پرملال» که یکی از شاخص‌ترین آثار در حوزه ادبیات اقلیمی است، توضیح داد: این اثر بازتابی از دیده‌ها و دریافت‌هایم از مدارس نقاط دورافتاده فارس و کرمان است. زمانی که به عنوان سپاهی دانش راهی یکی از روستاهای جیرفت شدم و سال‌هایی که پس از آن تجربه معلمی در روستاهای فارس را یافتم، با دیدن فقر و گرسنگی، وضعیت نابسامان اجتماعی و مصایب پایان‌ناپذیر مردم ستمدیده و رنج‌کشیده روستایی از جمله بی‌سوادی، نبود بهداشت، گرفتاری در خرافات، تصمیم گرفتم دست به قلم ببرم و به روایت داستانی دیده‌هایم بپردازم. این اثر را در ۲۳ سالگی نوشتم ولی صمیمیت و رئالیستی بودن آن باعث شد مورد توجه قرار گیرد و بارها به چاپ برسد.

این نویسنده در پاسخ به این سؤال که آیا ادبیات اقلیمی امتیازهایی بر سایر آثار ادبی دارد، عنوان کرد: بله در ادبیات اقلیمی نویسنده به طبیعت دسترسی دارد که تنوع بیشتری نسبت به زندگی آپارتمانی دارد و می‌تواند از کلیشه دوری کند و خلاق‌ترین داستان‌ها را بیافریند. نویسنده ادبیات اقلیمی باید تجربه عمیقی از حضور در روستا و طبیعت داشته باشد و با یک سفر چند روزه به یک منطقه نمی‌تواند خالق این نوع ادبیات شد. روستانشینان و ساکنان اقلیم‌های خارج از شهر مناسبت‌ترین افراد برای خلق این نوع آثار ادبی هستند و خود من اگر ماه‌ها تجربه زندگی در روستاهای فارس و کرمان را نداشتم نمی‌توانستم اثر موفقی خلق کنم.

وی درباره چشم‌انداز ادبیات روستایی و اقلیمی ایران اینگونه اظهارنظر کرد: چراغ ادبیات روستایی و اقلیمی رو به خاموشی است. در دهه ۴۰ ادبیات روستایی از اقبال خوبی برخوردار بود، اما سال به سال شانس ادبیات روستایی کمتر شد. نویسنده‌ها از طبیعت قهر کرده‌اند و بیشتر وقت‌شان در فضای آپارتمانی پر می‌شود و داستان‌شان را به کوه و طبیعت نمی‌برند. با اینکه نویسندگان متولد روستا از محیط خودشان می‌نویسند، ولی متأسفانه شکوه و جلال قبلی را ندارند. از نویسندگان شهری هم انتظار نوشتن فضای روستایی را نباید داشته باشیم چون آنها در مکان و زیستی که زنگی می‌کنند، با همان ژانر می‌نویسند. کم‌شدن جمعیت روستاها و فاصله گرفتن نویسندگان از اقلیم‌های طبیعی و روستایی در این امر مؤثر بوده‌است و اگر امکانات فرهنگی روستاها از جمله کلاس‌های آموزش داستان‌نویسی و کتابخانه افزایش یابد، می‌توانیم امیدوار شویم آثار بیشتری طی سال‌های آینده در این حوزه پدید می‌آیند.

فقیری راز توفیق ادبیات اقلیمی را در صمیمیت و بیان ماهرانه و در عین حال ساده و بی‌پیرایه آن می‌داند و می‌گوید: برای دست‌یافتن به این نوع سادگی و صمیمیت تلاش کرده‌ام در انتخاب شخصیت‌ها به سراغ مردم عادی و شخصیت‌های فقیری بروم که طبیعی‌ترین عبارات را در گفت‌وگوهای خود به کار می‌برند و به گویش بومی خود پایبندی دارند. نویسنده ادبیات اقلیمی باید بتواند با چیره‌دستی و ظرافت خاصی به بیان داستان‌هایش بپردازد، گویی که در تمام صحنه‌های داستان حضور دارد.